

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr. Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 9. december stillet følgende spørgsmål nr. 175 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Samira Nawa (RV).
Doknr. 182701

Dato
02-03-2020

Spørgsmål nr. 175:

"Vil ministeren redegøre for, hvorledes man ved lov- eller regelændringer kan fjerne hindringer for, at kommuner kan tegne fuldt dækkende forsikringer for frivillige, jf. udfordringen i Viborg Kommune beskrevet i artiklen "Regler spænder ben: Frivillige pedeller kan ikke blive forsikret" bragt på www.tvmidtvest.dk den 4. december 2019? <https://www.tvmidtvest.dk/boevl-og-bureaukrati/regler-spaender-ben-frivillige-pedeller-kan-ikke-blive-forsikret>"

Svar:

Med vedtagelsen af lovforslag nr. L 53 (folketingssamlingen 2016-17) blev § 18 a indsat i serviceloven med ikrafttræden 1. juli 2017. § 18 a udgør grundlagt for kommunernes mulighed for at tegne forsikring af borgere, der yder frivillige indsats i kommunen. Med bestemmelsen blev det således muligt for kommunalbestyrelser og regionsråd at tegne ansvars- og ulykkesforsikringer for borgere, der i tilknytning til løsning af kommunale eller regionale opgaver yder en *frivillig indsats* i kommunen henholdsvis regionen. De tegnede forsikringer skal tegnes på samme vilkår som forsikringer, der er tegnet af kommunen eller regionen for borgere, der udfører *frivilligt arbejde*.

Formålet med § 18 a er at sikre, at borgere, der leverer en frivillig indsats, ligestilles med personer, der udfører frivilligt arbejde for kommuner og regioner, i forhold til forsikring af tilskadekomst og skadevoldende adfærd. Det skal understøtte det overordnede formål om, at frivillige kan bidrage til lokalsamfundet og være med til at udvikle den lokale opgaveløsning ved at sikre, at forhold vedrørende forsikring ikke er en barriere for kommuners og regioners samarbejde med frivillige lokalt.

Følgende fremgår af forarbejderne bestemmelsen:

"Med [forslaget til § 18 a], foreslås det at give kommunalbestyrelserne og regionsrådene mulighed for at kunne tegne ulykkes- og ansvarsforsikringer for borgere, der yder en frivillig indsats i tilknytning til løsning af kommunale og regionale opgaver. Forsikringerne skal kunne dække borgerens tilskadekomst ved en frivillig indsats efter samme principper, som gælder efter arbejdsskadesikringsloven for borgere, der udfører frivilligt arbejde, samt skadevoldende adfærd efter samme principper, der gælder efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler, herunder erstatningsansvarsloven.

Den foreslåede ordning ændrer således ikke på den pligt, som kommuner og regioner har efter arbejdsskadesikringsloven til at forsikre de borgere, der udfører frivilligt arbejde i tilknytning til løsning af en kommunal eller regional opgave. Hvis en borger,

der udfører frivilligt arbejde, er omfattet af arbejdsskadesikringsloven, vil retten til erstatning til den pågældende skulle vurderes efter disse regler.”

...

”Kommunalbestyrelsen og regionsrådet beslutter selv, hvorvidt kommunen henholdsvis regionen ønsker at tegne ulykkes- og ansvarsforsikringer for frivillige, der yder en frivillig indsats i tilknytning til løsning af kommunens eller regionens opgaver. Det er således op til den enkelte kommunalbestyrelse og det enkelte regionsråd at træffe beslutning om, hvorvidt de omhandlede ulykkes- og ansvarsforsikringer skal tegnes, og i givet fald, om det er alle eller kun udvalgte frivillige indsatser og aktiviteter, der skal omfattes. Den enkelte kommunalbestyrelse eller regionsråd skal i medfør af den foreslåede § 18 a, stk. 2, fastsætte de lokale retningslinjer herfor.

Kommunalbestyrelsen og regionsrådet kan vælge kun at tegne enten ulykkesforsikring eller ansvarsforsikring for borgere, der leverer en frivillig indsats i tilknytning til løsning af kommunens eller regionens opgaver. Det er således en lokalpolitisk prioritering at fastlægge det lokale serviceniveau for de borgere, der leverer en frivillig indsats.”

...

”For så vidt angår den frivilliges tilskadekomst tilsigtes en ligestilling mellem personer, der udfører et frivilligt arbejde og dermed er sikret efter arbejdsskadesikringsloven, og personer, der udfører en frivillig indsats. Det betyder, at de tegnede forsikringer skal tegnes på samme vilkår som forsikringer, der er tegnet af kommunen hhv. regionen for borgere, der udfører frivilligt arbejde. Det forudsættes således, at erstatning og godtgørelse m.v. udmåles efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven.

Det gælder også, såfremt kommunen eller regionen er selvforsikrende. Vælger kommunen eller regionen at være selvforsikret vedrørende forsikringer efter forslaget til § 18 a, udmåles erstatning og godtgørelse til tilskadekomne, der er kommet til skade under udførelsen af en frivillig indsats, på samme måde som til personer, der er kommet til skade for en selvforsikret kommune eller region under udførelse af frivilligt arbejde.”

Der er ikke en forudsætning for anvendelsen af servicelovens § 18 a, at den frivillige indsats ydes kommunalt ejet grund.

Erhvervsministeriet oplyser, at der er aftalefrihed på forsikringsmarkedet, hvorfor vilkårene for den enkelte forsikring vil fremgå af den aftale (police), der indgås mellem forsikringsselskabet og den enkelte kommune. Hvorvidt en ulykkes- eller ansvarsforsikring skal gælde både på kommunalt ejet grund og fx privat grund, så længe den frivillige udfører en indsats for kommunen, det bør således være et vilkår, som kommunerne vil kunne forhandle med forsikringsselskaberne om i forbindelse med fastlæggelsen af vilkårene for den enkelte forsikring.

Det er således min opfattelse, at det eksisterende lovgrundlag er tilstrækkeligt, så kommuner kan tegne fuldt dækkende forsikringer for frivillige.

Med venlig hilsen
Astrid Krag